

7. Czy pojęcie „szczególnego aktu ustawodawstwa” w rozumieniu art. 1 ust. 4 dyrektywy 2011/92/UE należy interpretować w ten sposób, że wyłącza ono z zakresu stosowania owej dyrektywy akt ustawodawczy taki jak ustawa z dnia 28 czerwca 2015 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii”, w szczególności biorąc pod uwagę różnorodne badania i wysłuchania przeprowadzone w ramach przyjmowania tej ustawy, które mogą realizować cele owej dyrektywy?
8. a) Czy art. 6 dyrektywy 92/43/EWG Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽²⁾ w związku z art. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽³⁾ rozpatrywanych, w omawianym przypadku, w świetle dyrektywy 2011/92/UE oraz konwencji z Espoo i z Aarhus, należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do odsunięcia w czasie daty wyłączenia elektrowni jądrowej i zakończenia przez tą elektrownię przemysłowej produkcji energii elektrycznej oraz wiąże się, tak jak w niniejszym przypadku, ze znaczącymi inwestycjami i zwiększeniem bezpieczeństwa w elektrowniach jądrowych Doel 1 i 2?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie postawione w ppkt a) – czy art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie przed przyjęciem aktu ustawodawczego takiego jak ustawa z dnia 28 czerwca 2015 r. „zmieniająca ustawę z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie stopniowego zamykania przemysłowej produkcji energii elektrycznej w elektrowniach jądrowych w celu zabezpieczenia dostaw energii”, której art. 2 odsuwa w czasie datę wyłączenia elektrowni jądrowych Doel 1 i Doel 2 oraz zakończenia przez te elektrownie przemysłowej produkcji energii elektrycznej?
- c) Czy odpowiedź na pytania postawione w ppkt a) i b) będzie różna w zależności od tego, czy dotyczy elektrowni Doel 1 czy też elektrowni Doel 2 zważywszy, że w przypadku pierwszej elektrowni występuje konieczność przyjęcia administracyjnych aktów wykonawczych do wyżej wymienionej ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r.?
- d) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie postawione w ppkt a) – czy art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na przyjęcie, że powodem o charakterze zasadniczym wynikającym z nadrzędnego interesu publicznego są względy związane z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej dla kraju, w szczególności biorąc pod uwagę różnorodne badania i wysłuchania przeprowadzone w ramach przyjmowania powyższej ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r., które mogą realizować cele wyżej wymienionej dyrektywy?
9. Jeżeli na podstawie odpowiedzi na powyższe pytania prejudycjalne, sąd krajowy dojdzie do wniosku, że zaskarżona ustawa narusza jeden z obowiązków wynikających z wyżej wymienionych konwencji lub dyrektyw, a bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej dla kraju nie może stanowić jednego z nadrzędnych względów interesu ogólnego umożliwiającego odstępianie od tych obowiązków, to czy sąd krajowy może utrzymać skutki ustawy z dnia 28 czerwca 2015 r. w celu zapobieżenia powstania braku pewności prawa i umożliwienia wykonania obowiązków oceny skutków środowiskowych oraz udziału społeczeństwa wynikających z powyższych konwencji i dyrektyw?

⁽¹⁾ Dz.U. L 26, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 20, s. 7.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Czeska Republika) w dniu 10 lipca 2017 r. – AREX CZ a.s./Odvolací finanční ředitelství**

(Sprawa C-414/17)

(2017/C 300/28)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną (skarżąca w pierwszej instancji): AREX CZ a.s.

Druga strona postępowania (pozwana w pierwszej instancji): Odvolací finanční ředitelství

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy za podatnika w rozumieniu art. 138 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) należy uznać każdego podatnika? Jeśli tak nie jest, w odniesieniu do których podatników przepis ten ma zastosowanie?
- 2) Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi, że art. 138 ust. 2 lit. b) dyrektywy VAT znajduje zastosowanie w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym (w której nabywcą wyrobów jest podatnik zarejestrowany do celów podatku), czy przepis ten należy interpretować w taki sposób, że w sytuacji gdy wysłanie lub transport tych wyrobów następuje zgodnie z odpowiednimi przepisami dyrektywy Rady 2008/118/WE ⁽²⁾ w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG ⁽³⁾ (zwanej dalej „dyrektywą o podatku akcyzowym”), należy uznać za dostawę uprawniającą do zwolnienia zgodnie z tym przepisem dostawę mającą związek z procedurą w rozumieniu dyrektywy o podatku akcyzowym, nawet jeżeli w poza tym nie są spełnione przesłanki zwolnienia przewidziane w art. 138 ust. 1 dyrektywy VAT ze względu na uznanie innej transakcji za transport towarów?
- 3) Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi, że art. 138 ust. 2 lit. b) dyrektywy VAT nie znajduje zastosowania w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, czy fakt, że towary są przewożone w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jest rozstrzygający dla ustalenia, którą z szeregu następujących po sobie dostaw należy uznać za transport do celów prawa do zwolnienia z VAT zgodnie z art. 138 ust. 1 dyrektywy VAT?

⁽¹⁾ Dz. U. 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Dz. U. 2009, L 9, s. 12.

⁽³⁾ Dz. U. 1992, L 76, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-420/17)

(2017/C 300/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i C. Hermes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich środków niezbędnych do ustanowienia ogólnego systemu ochrony trznadla ortolana w departamencie Landy, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy art. 5 dyrektywy Parlamentu i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.